

217.

Moje pěníne.

(wod Grcaka).

Pěníne, d'lowari morih čuicow,
 Plody Serba lubyh knuicow,
 Posielu was do sweta;

Dz'ide, lube d'icha dz'ic'i,
 Kwečki syjic powšem sweti,
 Wokirna w nich zakučewa.

Dz'ide přez kaj, přez zahrody.

K kheykam, k brodam a přez wody,
 Zaspěwajic pokornje,

A h'oz' so wam hordzi z'daja

A před wami zawněryja,

Zapescie jim na dworje.

Wo wšednyje zastapajic,

Prapic' budza: "K nam wylajic!"

Mnozy w serbskej wokirnje:

Stypic' byje was sedz'owc, dz'ic'i,

Mtož'eńc w lubosic nalic'i,

Knjej na w stódky h'oz'nje.

Buže was stó hospodowac',

W serbskym h'oscu woprasowac':

Stó was stat po wokirnje?

Dpek'nic'e: zo, wiž' kralow twory,

Sceplari, parole, z tode hory

Mewoznje, zo serb w'ón je.

prēt. Lahođa.